

Jona 25 februari 2007 – together

Toen de egel jarig was stond er een kleine herfsttaart op zijn tafel. Zo noemde hij die taart van varens en verdorde distels.
In de wijde omtrek om zijn huis heen had hij bordjes neergezet met:

*Ik ben er niet
en ik ben ook niet jarig.
De egel*

Het was laat in de middag
De egel zat aan het hoofd van de tafel. De taart stond in het midden.
'Alvorens te beginnen,' zei de egel, 'wil ik gaarne enige woorden richten tot alle afwezigen.'
Hij kuchte en kreeg het warm.
'Ik ben blij dat u afwezig bent,' zei hij toen. 'Dank u wel.'
Hij voelde dat hij een kleur kreeg en zicht schaamde.
'Neemt u mij niet kwalijk,' mompelde hij. 'Uw afwezigheid maakt mij verlegen...'
Hij ging onder de tafel zitten en schaamde zich nog dieper.
Lange tijd zat hij daar. Wat moet ik doen, dacht hij.
Hij kreeg het warm en hij had het gevoel dat zijn stekels naar binnen staken in plaats van naar buiten, alsof de lucht stekels had en hij niet.
Ik weet het, dacht hij toen.
Hij kroop onder de tafel uit, at de herfsttaart in drie happen op en ging op zijn stoel zitten.
Hij zuchtte diep, leunde achterover, spitste zijn oren en kneep zijn ogen dicht.
Het was heel stil. Er ruiste geen blaadje meer aan de boom boven zijn hoofd. De ontbrekende muziek, dacht hij.
In gedachten stond hij op en danste met de afwezige eekhoorn, terwijl het afwezige vuurvliegje aan- en uitging.
Steeds meer afwezigen waren er. Op het laatste ontbrak iedereen en danste niemand met niemand in het licht van de ondergaande zon.
Wat een verjaardag! dacht de egel.
Laat in de nacht gleed hij van zijn stoel en lag op zijn rug op de grond in het donker. Alles in zijn hoofd draaide in het rond en maakte een suizend geluid, met af en toe ook iets raspends.
Ik ben er niet, dacht hij. Nee.
Het begon te regenen. Hij richtte zich half op. Het regent stekels, dacht hij.
Hij probeerde te knikken. Het kan alles regenen, dacht hij. Verdriet, honger. Hij rilde.
Na een tijd werd het stil. Nu regent het stilte, dacht de egel. Maar geen gewone stilte. Pijnlijke stilte.
Ja, dacht hij. Dat regent het nu.
Toen sliep hij in.

Uit: De eenzaamheid van de egel – Toon Tellegen

INVINCIBLE - MUSE

Follow through
make your dreams come true
dont give up the fight
you will be all right
because there's no one like you in the universe

Dont be afraid
of what your mind conceives
you should make a stand
stand up for what you believe
So tonight we can truly say
together we're invincible

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible

Do it on your own
it makes no difference to me
what you leave behind
and what you choose to be
and whatever they say
your souls unbreakable

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible

Jona 25 februari 2007 – together

Toen de egel jarig was stond er een kleine herfsttaart op zijn tafel. Zo noemde hij die taart van varens en verdorde distels.
In de wijde omtrek om zijn huis heen had hij bordjes neergezet met:

*Ik ben er niet
en ik ben ook niet jarig.
De egel*

Het was laat in de middag
De egel zat aan het hoofd van de tafel. De taart stond in het midden.
'Alvorens te beginnen,' zei de egel, 'wil ik gaarne enige woorden richten tot alle afwezigen.'
Hij kuchte en kreeg het warm.
'Ik ben blij dat u afwezig bent,' zei hij toen. 'Dank u wel.'
Hij voelde dat hij een kleur kreeg en zicht schaamde.
'Neemt u mij niet kwalijk,' mompelde hij. 'Uw afwezigheid maakt mij verlegen...'
Hij ging onder de tafel zitten en schaamde zich nog dieper.
Lange tijd zat hij daar. Wat moet ik doen, dacht hij.
Hij kreeg het warm en hij had het gevoel dat zijn stekels naar binnen staken in plaats van naar buiten, alsof de lucht stekels had en hij niet.
Ik weet het, dacht hij toen.
Hij kroop onder de tafel uit, at de herfsttaart in drie happen op en ging op zijn stoel zitten.
Hij zuchtte diep, leunde achterover, spitste zijn oren en kneep zijn ogen dicht.
Het was heel stil. Er ruiste geen blaadje meer aan de boom boven zijn hoofd. De ontbrekende muziek, dacht hij.
In gedachten stond hij op en danste met de afwezige eekhoorn, terwijl het afwezige vuurvliegje aan- en uitging.
Steeds meer afwezigen waren er. Op het laatste ontbrak iedereen en danste niemand met niemand in het licht van de ondergaande zon.
Wat een verjaardag! dacht de egel.
Laat in de nacht gleed hij van zijn stoel en lag op zijn rug op de grond in het donker. Alles in zijn hoofd draaide in het rond en maakte een suizend geluid, met af en toe ook iets raspends.
Ik ben er niet, dacht hij. Nee.
Het begon te regenen. Hij richtte zich half op. Het regent stekels, dacht hij.
Hij probeerde te knikken. Het kan alles regenen, dacht hij. Verdriet, honger. Hij rilde.
Na een tijd werd het stil. Nu regent het stilte, dacht de egel. Maar geen gewone stilte. Pijnlijke stilte.
Ja, dacht hij. Dat regent het nu.
Toen sliep hij in.

Uit: De eenzaamheid van de egel – Toon Tellegen

INVINCIBLE - MUSE

Follow through
make your dreams come true
dont give up the fight
you will be all right
because there's no one like you in the universe

Dont be afraid
of what your mind conceives
you should make a stand
stand up for what you believe
So tonight we can truly say
together we're invincible

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible

Do it on your own
it makes no difference to me
what you leave behind
and what you choose to be
and whatever they say
your souls unbreakable

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible

during the struggle they will pull us down
but please, please lets use this chance to turn things
around
and tonight we can truly say
together we're invincible